

„Smejal si se mi, lopov!“ je zarjul. „Tebi je vse samo šala. Vojska, predstojniki in zdravniški pregled. Čakaj, pes, jaz ti pokažem!“

Kakor zbesnela furija je sklical vojake in postavil polmrtvega Salomonoviča prednje. Ukazal mu je, naj se razgali, in tak je moral stati pred tovariši. Sam je tekal kakor zblaznela pošast pred vrstami gor in dol, se prijemal za glavo, oponašal Salomonovičevo režanje in strahovito preklinjal vse, česar koli se je mogel domisliti.

„Ta cigan me bo spravil še ob pamet. Videli boste, da bo ta lopov kriv moje smrti. Če se bo zgodil zločin, me bo on sam tako daleč pognal.“

Počasi se je pomiril, nagnal vojake in Salomonoviča na delo, pritaval do šotora in se upehan zvalil na svoje ležišče. (Konec prihodnjič.)

PREBIVALCI KLETI

PESEM NEKOGA IZ MED NJIH

FRANČONIČ

*V ta okna, napol
ugreznjena pod zemljó,
gospod, pogledjte in še v oko,
še v to oko pogledjte, gospod,
prašno od tlaka in od ljudi,
ki mimo teh oken kdaj so šli.*

*Vsakdo izmed nas
časih bi rad življenje prijel
ko čašo vina ali kos kruha.
A za nas nima drugega duha
ko po prestanem in prahu in —
najbrž smo že prepojeni vsi
s tem duhom, od njega težki,
težki, gospod.*

*Ni naša krivda samo, gospod.
Nas seje kar tako
v ta zadušna zatišja pod zemljó
brez prijavnice, brez dovoljenj —
hudičevo to je, gospod, kaj jaz vem.*

*In mi smo tu, ko da smo sámi
v sebe zviti sivi slepiči:
hladni, s tenko krvjo.*

Še to:

*Tu in tam kdo izmed nas
dvigne na roke svoj obraz
zgodaj zjutraj ali v večeru,
že skoraj ko košček večnosti,
in ga položi na topli vzduh,
ko da je blazina ali dober kruh.
A to so posebneži in čudaki.*

*Sicer ne zgodi se pri nas nič
posebnega. In prav to
je najtežje, gospod, pretežkó.
Jaz bi kričal, a kam, ne vem.
Ker življenje, ki gre po tlaku tod
mimo nas, iz naših oken
je vidno komaj do kolena.
Više ne, gospod.
To se pravi: za vas brez pomena.*

BERAČEVA PESEM

F R A N C O N I Č

*Vi ste ljudje, ki mimo mene hodijo
in jim obraz je ves zaprt,
a moja lajna se vrti
ko tale glava in kriči,
da z nama kmalu, kmalu konec bo.
Pa kaj, pa kaj zato.
Saj več ne vem,
kdo v meni prosi in kriči.*